

PRZEWODNIK ✚ KATOLICKI

nr 4 25.01.2026
cena 14 zł (w tym 8% VAT)
www.przewodnik-katolicki.pl

Abyście byli
jednego ducha
i jednej myśli
1 Kor 1, 10

OTO SŁOWO BOŻE

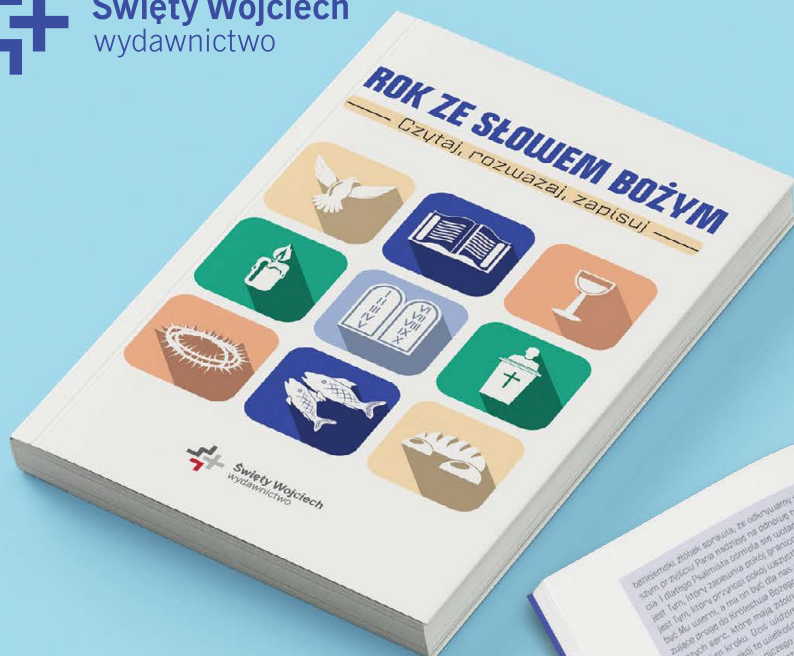
NR IND. 371521
KOD CN: 4902 90 00

Święty Wojciech
wydawnictwo

Nowość

POSTANOWIENIE, KTÓRE ZOSTAJE NA CAŁY ROK za mniej niż 0,20 zł dziennie!

Czym jest Rok ze słowem Bożym?

- praktycznym narzędziem do modlitwy i refleksji – zawiera fragmenty Starego i Nowego Testamentu
- pomocą w codziennym życiu duchowym
- inspiracją do podejmowania działań, które przybliżają do Boga i ludzi
- swoistym kalendarzem duchowym – każdy z dwunastu rozdziałów nawiązuje do tematów obecnych w czytaniach danego miesiąca
- zbiorem refleksji oraz pytań, które pomagają lepiej zrozumieć siebie i własne relacje z innymi ludźmi
- notatnikiem do zapisania własnych myśli

To publikacja dedykowana osobom zarówno świeckim, jak i duchownym, dzięki czemu każdy wierzący znajdzie w niej coś dla siebie.

Cena: 69,90 zł
59,40 zł

Święty Wojciech
księgarnia internetowa

www.swietywojciech.pl | tel. 61 659 37 55
sklep@swietywojciech.pl

Spis treści

6 Wiadomości

Liturgia i Słowo

8 Po dwóch

MICHAŁ PALUCH OP

10 Zaproszeni do wspólnoty

BP DAMIAN MUSKUS OFM

temat numeru

12 Religia słowa Bożego

KS. ARTUR STOPKA

14 Rozmowa z ks. prof. Rajmundem Pietkiewiczem o tłumaczeniach Biblii

SZYMON BOJDO

18 Słowo zawsze realne

WERONIKA FRĄCKIEWICZ

drogami Kościoła

22 Podróże Leona XIV

MICHAŁ KŁOSOWSKI

dla duszy

24 Wspólnota budowana dzięki słowu

ELŻBIETA WIATER

sprawy polskie

26 Sieć bez nadzoru

PIOTR WÓJCIK

bliżej świata

28 Londyn zwalnia, Warszawa przyspiesza

KRZYSZTOF MIELNIK-KOŚMIDERSKI

34 Iran: powrót króla?

JACEK BORKOWICZ

widziane z przeszłości

36 Stanisław Staszic: rozum ponad wszystko

PAWEŁ STACHOWIAK

39 Religijność ludowa

BARTŁOMIEJ GAPIŃSKI

zielone strony

42 Rozmowa z Magdaleną Kadziak o ekologicznej odpowiedzialności

KAROLINA STERNAL

blisko siebie

44 Zaburzenia psychiczne u dzieci i młodzieży

ANGELIKA SZELĄGOWSKA-MIRONIUK

kultura i czas wolny

48 Norymberga – (nie)zwyczajne mechanizmy zła

AGNIESZKA KOSTUCH

50 Kilka godzin z życia Hind Rajab

NATALIA BUDZYŃSKA

52 Kolory Bacha

MARTA SZOSTAK

55 Recenzje

bez owijania

62 Bp Wiesław Lechowicz o ordynariacie połowym

MAŁGORZATA BILSKA

Kościół lokalny

56 metropolia poznańska

58 archidiecezja gnieźnieńska

60 diecezja bydgoska

felietony

21 Przypowieść z antyku

JACEK BORKOWICZ

32 Jakie symbole na Jasnej Górze

MICHAŁ SZUŁDRZYŃSKI

33 Reglamentowana wolność słowa

PIOTR ZAREMBA

54 Irańska rewolucja jest kobietą

NATALIA BUDZYŃSKA

12

TEMAT NUMERU

Dla wiary chrześcijańskiej słowo Boże ma fundamentalne znaczenie. Nie jest jednak zamknięte jedynie w świętych księgach, ale stało się ciałem i zyskało konkretne oblicze

26

SPRAWY POLSKIE

Prezydent zawetował ustawę, która miała określić obowiązki platform cyfrowych. Decyzja, która ucieszyła amerykańskich gigantów cyfrowych, oznacza, że wirtualna sfera pozostanie poza kontrolą

36

WIDZIANE Z PRZESZŁOŚCI

Zmarły 200 lat temu Stanisław Staszic był wybitnym filozofem, publicystą, działaczem oraz księdzem. Kim powinien być dla nas współcześnie?

Szukaj nas na:

Słowo Boże tak samo ważne jak Ciało Chrystusa

KS. WOJCIECH NOWICKI
redaktor naczelny

Kościół zawsze otaczał wciąż Słowo Boże Pisma, podobnie jak i samo Ciało Pańskie – czytamy w Konstytucji dogmatycznej o Objawieniu Bożym *Dei Verbum* Soboru Watykańskiego II. – Tak całe przepowiadanie kościelne, jak i sama religia chrześcijańska, musi się karmić Pismem Świętym i nim się kierować. W świętych bowiem księgach Ojciec, który jest w niebie, z wielką miłością wychodzi swoim dzieciom na przeciw i rozmawia z nimi. Tak wielka zaś w Słowie Bożym zawiera się moc i potęga, że staje się ono dla Kościoła podstawą i siłą żywotną, a dla dzieci Kościoła umocnieniem wiary, pokarmem duszy i trwałym źródłem życia duchowego – piszą dalej w tym dokumencie ojcowie soborowi.

Od czasu wydania tego dokumentu w 1965 roku wiele zrobiono, by uczynić zadość pragnieniu Soboru wyrażonemu w n. 22: „Jest rzeczą niezbędną, aby wierni Chrystusowi mieli szeroki dostęp do Pisma Świętego”. Z jednej strony nowe tłumaczenia, uwzględniające konteksty, w jakich żyjemy. Uwspółcześiony język, dostosowany do naszej percepcji układ tekstu, w tym infografiki. Tu z całą pewnością wyróżnia się tak zwana Biblia poznańska, wydana niedawno w nowoczesnej oprawie graficznej, o czym mówi na naszych łamach ks. prof. Romuald Pietkiewicz. Ale to też niemal nieograniczony dostęp (piszę niemal, bo jak wiemy, czasem ogranicza nas brak zasięgu) do internetu. W smartfonach mamy aplikacje, które nie tylko dają dostęp do pełnej treści Pisma Świętego, ale także do czytań mszalnych, komentarzy, do liturgii godzin. Tu warto wskazać na cieszącą się dużym zainteresowaniem aplikację „5 minut z Bogiem”. Niezli-

czona liczba komentarzy na platformie YouTube czy takie superprodukcyjne jak Biblia Audio do słuchania również w najpopularniejszych aplikacjach podcastowych. To wszystko sprawia, że mamy szeroki dostęp do Pisma Świętego. Pozostaje pytanie, czy i jak z tych możliwości skorzystamy.

Istotny wpływ na kształt Konstytucji dogmatycznej o Objawieniu Bożym miał ówczesny profesor teologii fundamentalnej i dogmatycznej i ekspert soborowy, ks. Joseph Ratzinger. Kilka dziesiąt lat później zostanie papieżem i przeprowadzi Synod biskupów poświęcony słowu Bożemu w życiu i misji Kościoła, którego owocem będzie adhortacja *Verbum Domini*. Nawiązuje do niej ks. Artur Stopka, wyjaśniając, czym jest (a czym nie jest) słowo Boże. Benedykt XVI, odwołując się do dziedzictwa soborowego, zwłaszcza do *Dei Verbum*, zwraca uwagę, że „nowość Objawienia biblijnego polega na tym, że Bóg daje się poznać w dialogu, który pragnie prowadzić z nami” (n. 6). Adhortacja medytację nad słowem Bożym opiera na prologu Janowym, wskazując na naturę tego słowa, choć tu raczej należałoby napisać: Słowa, gdyż chodzi o Słowo, które stało się ciałem, a więc Jezusa Chrystusa. Benedykt XVI pisze, że „w centrum życia Bożego jest komunika, jest absolutny dar. Bóg jest miłością (1 J, 16) – powie w innym miejscu ten sam Apostoł, wskazując tymi słowami na ‘chrześcijański obraz Boga, a także wynikający z niego obraz człowieka i jego drogi’”; tu papież nawiązuje do swojej programowej encykliki o miłości chrześcijańskiej *Deus caritas est*.

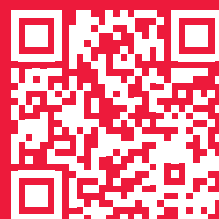
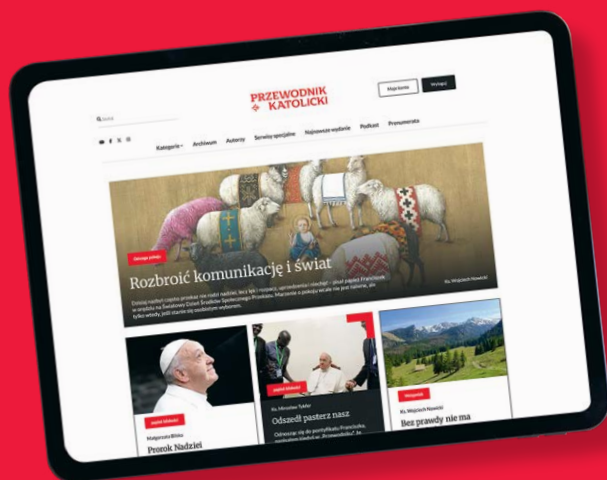
Podczas homilii na Placu Zwycięstwa w Warszawie w 1979 roku Jan Paweł II mówił: „Człowieka bowiem nie można

do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa”. Poznanie to dokonuje się poprzez słuchanie słowa Bożego, czy to w liturgii, czy w osobistej lekturze. Czytanie, a przede wszystkim konfrontowanie swojego życia ze słowem Bożym, jest trudne i wymagające. Trudno jednak budować relację z Bogiem bez podejmowania tego wysiłku. Podobnie jak trudno byłoby budować relację ze współmałżonkiem bez rozmowy z nim, albo uciekając się jedynie do powtarzania między sobą wyuczonych formułek. Słowo Boże ma tę właściwość, że jest żywe i – jeśli tak można powiedzieć – ono bardziej czyta nas, niż my czytamy je.

Wracając do przywołanej przeze mnie na początku myśli soborowej, św. Cezary z Arles zapytał kiedyś, co jest ważniejsze: słowo Boże czy Ciało Chrystusa? I na tak postawione przez siebie pytanie odpowiedział: „Jeżeli chcecie odpowiedzieć zgodnie z prawdą, czyż nie to musicie przyznać, że słowo Boże tak samo jest ważne jak Ciało Chrystusa? Jakże z wielką troską uważamy, aby wtedy, gdy udzielane nam jest Ciało Chrystusa, nic z niego nie upadło z naszych rąk na ziemię. Tak samo troskliwie starajmy się, aby słowo Boże, które jest nam podawane, nie zostało wyrwane z naszego serca wtedy, gdy albo o czym innym myślimy, albo mówimy. Taką samą bowiem winę poniesie ten, kto zaniedbuje słuchania słowa Bożego, jak ten, który dopuszcza, by przez jego niedbalstwo upadło na ziemię Ciało Chrystusa”.

PRZEWODNIK ✦ KATOLICKI ●

odkryj naszą nową stronę

www.przewodnik-katolicki.pl

- subskrybuj
- czytaj więcej

Polska

Ksiądz uniewinniony

Sąd drugiej instancji uniewinnił emerytowanego proboszcza z Pionek koło Radomia od zarzutu molestowania seksualnego osoby nieletniej. Oskarżycielem 83-letniego dziś księdza był chłopak, który zaatakował duchownego na ulicy. Podczas przesłuchania przez policję powiedział, że motywem jego działania była krzywda, jakiej miał doznać w dzieciństwie ze strony kapłana. Sąd Okręgowy w Radomiu utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kozienicach, który w czerwcu 2025 r. uniewinnił księdza Leona C. od zarzutu przedstawionego mu przez prokuraturę.

Polak nuncjuszem w Albanii

Papież mianował nuncjuszem apostolskim w Albanii abp Mirosława Adamczyka, dotychczasowego nuncjusza w Argentynie. 63-letni hierarcha od 1993 r. pracuje w dyplomacji Stolicy Apostolskiej. Funkcję nuncjusza pełni od 2013 r., najpierw w Liberii, a później w Gambii i Sierra Leone. W 2017 r. został przeniesiony do Panamy, gdzie podejmował Franciszka podczas Światowych Dni Młodzieży, a trzy lata później trafił do Argentyny.

Uwaga na oszustwa

Nagrania jakichkolwiek reklam z udziałem kard. Grzegorza Rysia, szczególnie promujące suplementy diety, lekarstwa i fundusze inwestycyjne, to tzw. deepfake, czyli materiały fałszywe. Ksiądz Kardynał nigdy nie brał udziału w reklamach – ostrzega rzecznik archidiecezji krakowskiej. Ma to związek z nagraniami wykorzystującymi wizerunek kard. Rysia, które pojawiły się w internecie.

Warszawa

Spotkanie u prezydenta

W Pałacu Prezydenckim odbyło się noworoczne spotkanie przedstawicieli Kościołów i związków wyznaniowych z parą prezydencką. Wzięli w nim udział przedstawiciele Kościoła katolickiego w Polsce, Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej, przedstawiciele społeczności żydowskiej, wspólnoty muzułmańskiej, a także przedstawiciele Naczelnego Kościoła Zielonoświątkowego w RP, Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w RP, przedstawiciele ordynariatów połowych Wojska Polskiego oraz delegacja Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC życzył, aby nowy rok przyniósł Polsce i całemu światu więcej pokoju, zaufania i nadziei. „Niech będzie to czas przezwyciężania podziałów, leczenia

ran przeszłości oraz wspólnego, odpowiedzialnego i roztropnego patrzenia w przyszłość” – mówił. Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski życzył również, „aby dialog między państwem polskim a Kościołami i wspólnotami religijnymi był prowadzony w duchu wzajemnego szacunku, otwartości i odpowiedzialności”. „Tylko w takim klimacie możliwe jest budowanie trwałego pokoju społecznego oraz harmonijnego rozwoju, który nie pomija duchowego i moralnego wymiaru osoby ludzkiej” – podkreślił.

– Jestem dumnym chrześcijaninem i katolikiem, ale Polska wciąż jest otwarta i na mniejszości narodowe, i na te wszystkie wyznania, które państwo dzisiaj reprezentujecie. Czuję się odpowiedzialny za wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od tego, w jakim kościele modlą się do Pana Boga czy z jakiej mniejszości narodowej pochodzą – powiedział podczas spotkania prezydent Karol Nawrocki.

Francja

Nie dba się o życie, zadając śmierć

Określanie nowego projektu ustawy o „prawie do pomocy w umieraniu” mianem „ustawy o braterstwie”, kiedy w rzeczywistości chodzi o „spowodowanie śmierci, zgodę na podanie zabójczej substancji lub nakłanianie do asystowania przy tym wbrew własnemu sumieniu, jest kłamstwem” – napisali francuscy biskupi w nocie opublikowanej w katolickim dzienniku „La Croix” przed zaplanowanym na 20 stycznia rozpoczęciem debaty w Senacie nad projektem ustawy o końcu życia i eutanazji. Wspierany jest on przez prezydenta Emmanuela Macrona, który nazwał go „ustawą o braterstwie”.

„Braterstwo, podstawowa wartość naszej Republiki, nie polega na przyspieszaniu śmierci cierpiącego ani na zmuszaniu do jej spowodowania, ale na tym, by nigdy nie opuszczać tych, którzy przeżywają te niesamowicie trudne i bolesne chwile” – przekonują członkowie Rady Stałej Konferencji Biskupów Francji. Odwołują się do dotychczas obowiązującej ustawy

o końcu życia i towarzyszeniu chorym, wskazując na znaczenie opieki paliatywnej jako „jedynej naprawdę skutecznej odpowiedzi” w ostatniej fazie życia. „Powstaje pytanie: po co nowa ustawa? – pytają biskupi. – Jeśli, jak czasem mówi się, «we Francji źle się umiera», to dzieje się tak nie dlatego, że podawanie śmiertelnych substancji pacjentom nie jest jeszcze dozwolone, ale dlatego, że obowiązujące prawo nie jest wystarczająco stosowane, a dostęp do opieki paliatywnej pozostaje bardzo nierówny w całym kraju. Nawet dzisiaj prawie jedna czwarta zapotrzebowania na opiekę paliatywną pozostaje niezaspokojona”.

Nota podkreśla, że „nie dba się o życie, zadając śmierć”. Biskupi apelują w niej do polityków, by zastanowili się nad antropologicznymi, społecznymi i etycznymi konsekwencjami swoich dyskusji i głosowań. „Wierzmy, że społeczeństwo rozwija się nie wtedy, gdy oferuje śmierć jako rozwiązanie, ale gdy mobilizuje się, by w pełni wspierać bezbronnych i chronić życie. Droga ta jest oczywiście wymagająca, ale jako jedyna prawdziwie ludzka, godna i braterska” – zaznaczają członkowie Rady Stałej Konferencji Biskupów Francji.

Razem się modlić i słuchać

Pamięć o obecności Żydów w Polsce, wspomnienie Holokaustu i spotkanie dwóch religii na wspólnej modlitwie – w Płocku odbyły się obchody XXIX Dnia Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce. O wymiarze historycznym i duchowym Dnia Judaizmu mówił kard. Grzegorz Ryś. – Pierwszym motywem jest pamięć o wielowiekowej obecności Żydów w Polsce – powiedział przewodniczący Komitetu ds. Dialogu z Judaizmem KEP. Jak podkreślał, obchody te mają jednak także wyraźny wymiar religijny, oparty na wspólnej modlitwie i lekturze Biblii, prowadzącej do spotkania z „judaizmem żywym”. –

Asyż

Odkryć prawdziwego Franciszka

Zbyt często naciągamy św. Franciszka dla własnych potrzeb. 800. rocznica jego śmierci to dobra okazja, by odkryć prawdę o Biedaczynie z Asyżu i spróbować pójść w jego ślady – powiedział abp Felice Accrocca, którego Leon XIV mianował nowym biskupem Asyżu. Abp Accrocca, który jest specjalistą od średniowiecza, potwierdza, że pokój był dla Franciszka kwestią zasadniczą. Z jednej strony objawione mu zostało, że pokój jest darem Boga, o który trzeba prosić i którego trzeba sobie ży-

Nikaragua

Gest dobrej woli?

Prześladujący od kilku lat Kościół katolicki reżim prezydenta Daniela Ortegi wsparł finansowo prace renowacyjne wizerunku Chrystusa Zmartwychwstałego, znajdującego się na murale przy ołtarzu kościoła św. Dominika w Managui, stolicy kraju. Za pomoc nikaraguańskich władz podziękował arcybiskup Managui kard. Leopoldo Brenes, wskazując, że renowacja nie tylko odnawia to, co materialne, ale też „umacnia ducha naszej wspólnoty”. Zarówno rządowe, jak i niezależne media przypominają, że to niejedyny „gest dobrej woli” w ostatnim czasie wobec Kościoła.

Chcemy się nawzajem posłuchać, bo dla każdej ze stron ten drugi punkt widzenia jest ważny. Wszystkie dokumenty Kościoła po Soborze Watykańskim II idą właśnie w tym kierunku, żeby pokazywać te związki chrześcijan z judaizmem żyjącym, żywym. Nie tylko z tym biblijnym, w jakimś sensie przeszłym, ale z tym judaizmem, który jest aktualny – powiedział kard. Grzegorz Ryś.

Momentem upamiętnienia ofiar Holokaustu było odczytanie fragmentów *Kartek z pożogi* Symchy Gutermana. Modlitwę w intencji pomordowanych odmówili kard. Ryś i naczelny rabin Polski Michael Schudrich. – Nakazem dla nas jest: nigdy nie milczeć. Kiedy jest jedno słowo, jeden akt antysemityzmu – nigdy nie możemy milczeć – powiedział rabin Schudrich, dodając, że obserwuje wzrost antysemityzmu i nienawiści.

czyć. Zarazem jednak źródła potwierdzają, że on sam odznaczał się umiejętnością zaprowadzania pokoju. „Jeśli umieścimy Boga w centrum, ludzkość znajdzie drogę do pokoju” – zapewnia nowy arcybiskup.

Mówiąc o recepcji myśli tego świętego we współczesnym Kościele, zauważa, że Franciszek cieszy się powszechną sympatią, ale bywa też naciągany, wykorzystywany dla własnych celów. Nie zawsze jest to zgodne z prawdziwym przesłaniem Biedaczyny z Asyżu. Dlatego trzeba ponownie wrócić do jego pism, do źródeł franciszkańskich – mówi abp Accrocca, podkreślając, że przypadająca w tym roku rocznica jest ku temu dobrą okazją.

Kolejnym jest budowany w miejscowości La Libertad pomnik ku czci zmarłego w 2018 r. kard. Miguela Obando y Bravo.

Od 2018 r. reżim Daniela Ortegi prowadzi systematyczne prześladowania wobec opozycji, mediów, a także Kościoła katolickiego. Od tego czasu przeprowadzono liczne konfiskaty mienia kościelnego, a także zatrzymania duchownych i działaczy katolickich. Represje nasiliły się po 2022 r., kiedy reżim doprowadził do rozwiązania kilkuset organizacji o charakterze religijnym, w większości katolickich. Dyktatorski rząd doprowadził też do zamknięcia ponad 600 świątyń, a także wydalenia z Nikaragui ponad 250 duchownych.

PRZEWODNIK KATOLICKI

REDAKTOR NACZELNY

ks. Wojciech Nowicki

ZESPÓŁ

Aleksander Barszczewski (redaktor strony internetowej), Dorota Bauta, Szymon Bojdo, Jacek Borkowicz, Natalia Budzyńska, ks. Jarosław Czyżewski (5 minut z Bogiem), Weronika Frąckiewicz, Piotr Józwiak (zastępca redaktora naczelnego, dział Społeczeństwo), Zosia Komorowska, Agnieszka Pioch-Sławomirska (dział Rodzina i wychowanie), Hanna Sowa, Paweł Stachowiak, Zuzanna Szczerbińska-Rowińska (kierownik artystyczny)

STALI WSPÓŁPRACOWNICY

Bogna Białecka, Małgorzata Bilska, Tomasz Budnikowski, Anna Druś, Dominik Dubiel SJ, Mateusz Filipowski OCD, Dawid Gospodarek, Krzysztof Jankowiak, Jan Kałużny (ilustracje), Michał Kłosowski, Tomasz Królak, ks. Maciej K. Kubiak (Neapol), bp Damian Muskus OFM, o. Michał Paluch OP, Dominik Robakowski, Agnieszka Sozańska (ilustracje), Karolina Sternal, ks. Artur Stopka, Angelika Szelągowska-Mironiuk, Marta Szostak, Michał Szuldrzyński, Elżbieta Wiater, Piotr Wójcik, Piotr Zaremba

REKLAMA

Paulina Królska

tel. 667 001 607

krolska@swietyywojciech.pl

KONTAKT W SPRAWIE PRENUMERATY

tel. 61 659 37 56

prenumerata@swietyywojciech.pl

KOSZT PRENUMERATY:

kwartalnej – 214,50 zł

półrocznej – 416 zł

rocznej – 780 zł

Prenumeratę rozpoczynamy po wpłacie na konto

Święty Wojciech Dom Medialny Sp. z o.o.

61-245 Poznań, ul. Chartowo 5

PKO BP I/O Poznań 34 1020 4027 0000 1102

0046 1780

DRUK

EURODRUK POZNAŃ Sp. z o.o.

Redakcja nie odpowiada za treść reklam.

**Święty Wojciech
Dom Medialny**

WYDAWCA:

Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.

ADRES REDAKCJI:

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań

sekretariat.pk@swietyywojciech.pl

przewodnik@swietyywojciech.pl

www.przewodnik-katolicki.pl

III niedziela zwykła

25 stycznia 2026

Po dwóch

O pis rozpoczęcia publicznej działalności Jezusa jest powiązany z powołaniem uczniów (Mt 4, 18–22; Mk 1, 16–20; J 1, 35–50). Fakt ten sam w sobie jest zdumiewający – Jezus zaczyna swoją misję od otoczenia

się uczniami, a w tradycji Izraela to uczniowie wybierali sobie mistrza. Co jednak może nawet jeszcze bardziej intrygujące, opowiadania o powołaniu apostołów są tak napisane, byśmy nie przeoczyli, że Jezus powołuje uczniów po dwóch, i to zaczynając od par rodzonych braci. Potem zresztą także rozsyła uczniów po dwóch, by głosili nadejście królestwa Bożego (Łk 10, 1.9).

Oczywiście, takie podejście ma w sobie pedagogiczną mądrość – działając po dwóch, uczniowie mogą się nawzajem wspierać, ich zdolność percepcji Słowa, które głoszą, staje się w naturalny sposób poszerzona – podobnie jak z naszym oglądem rzeczywistości, który jest zupełnie inny, gdy używamy dwójga oczu (por. też Ps 62, 12: „Bóg raz powiedział, dwa razy to słyszałem”). Bez wątpienia strategia taka miała także na celu danie solidnych podstaw dla wiarygodności świadectwa o Jezusie, Prawo nakazy-

wało w ważnych kwestiach opierać się na świadectwie więcej niż jednego tylko świadka (por. Pwt 19, 15).

Czy jednak najważniejszy powód takiego zachowania Jezusa nie był teologiczny? Pisma nazywane dziś przez nas Starym Testamentem rozpoczynają się od Księgi

Rodzaju, którą można zinterpretować jako opowieść o sporach o pierwszeństwo między (dwoma) rodzonymi braćmi (Kain i Abel, Jakub i Ezaw, historia Józefa). Nadzieja pojednania zasygnalizowana jest zaś na końcu księgi w postaci błogosławieństwa Izraela (Jakuba) udzielonego synom Józefa, w czasie którego krzyżuje on ręce – jakby profetycznie wskazując na krzyż jako przyszłe rozwiązanie sporów między braćmi (Rdz 48, 13–20). Jezus, tworząc swoją wspólnotę uczniów, niejako podejmuje tę historię i prowadzi dalej. Nie zabraknie w niej sporów o pierwszeństwo (Mk 9, 33–37), jednak dar życia Chrystusa stanowi nowy – i eschatologiczny – punkt wyjścia dla budowania wspólnoty (1 J 3, 16: „Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci”). Ostatnie słowo we wspólnocie uczniów Chrystusa nie może należeć do bratobójczej walki.

MICHAŁ PALUCH OP

CHWILA REFLEKSJI
Czy rozumiem, że stawanie się uczniem Chrystusa jest udziałem w drodze pojednania?

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Iz 8, 23b – 9, 3

W dawniejszych czasach upokorzył Pan krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwała okryje drogę do morza, wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłysło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują w żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drażkę na jego ramieniu, pręt jego ciemniczy, jak w dniu porażki Madianitów.

Czytanie z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian

1 Kor 1, 10–13.17

U pominam was, bracia, w imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście żyli w zgodzie i by nie było wśród was rozłamów; abyście byli jednego ducha i jednej myśli. Doniesiono mi bowiem o was, bracia moi, przez ludzi Chloe, że zdarzają się między wami spory. Myślę o tym, co każdy z was mówi: «Ja jestem od Pawła, a ja od Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa». Czyż Chrystus jest podzielony? Czyż Paweł został za was ukrzyżowany? Czyż w imię Pawła zostaliście ochrzczeni?

Nie posłał mnie Chrystus, abym chrzcił, lecz abym głosił Ewangelię, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowego krzyża.

Słowa Ewangelii według św. Mateusza Mt 4, 12-23

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego, na drodze ku morzu, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci wszedło światło». Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie

się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie».

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast, zostawwszy sieci, poszli za Nim.

A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Ze-

W ośrodku żywienia terapeutycznego Lekarzy bez Granic w szpitalu w Heracie przyjmowane są m.in. niedożywione afgańskie dzieci, Afganistan, 8 stycznia 2026 r.

FOT. WAKIL KOHSAR/AFP/EAST NEWS

bedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

KALENDARZ LITURGICZNY

PONIEDZIAŁEK 26 stycznia św. Tymoteusza 2 Tm 1, 1-8 | Łk 10, 1-9
WTOREK 27 stycznia 2 Sm 6, 12b-15.17-19 | Mk 3, 31-35
ŚRODA 28 stycznia św. Tomasza z Akwinu 2 Sm 7, 4-17 | Mk 4, 1-20
CZWARTEK 29 stycznia 2 Sm 7, 18-19.24-29 | Mk 4, 21-25
PIĄTEK 30 stycznia 2 Sm 11, 1-4a.5-10a.13-17 | Mk 4, 26-34
SOBOTA 31 stycznia św. Jana Bosko 2 Sm 12, 1-7a.10-17 | Mk 4, 35-41

Codzienny komentarz do Ewangelii znajdziesz w modlitewniku *5 minut z Bogiem* dołączanym do „Przewodnika Katolickiego” w ostatnią niedzielę miesiąca

Zaproszeni do wspólnoty

BP DAMIAN MUSKUS OFM
Kraków

Po chrzcie w Jordanie i czterdziestu dniach postu na pustyni Jezus rozpoczyna publiczną działalność. Postanawia osiąść na ziemiach pogrążonych w ciemnościach niewiary, wśród pogan. Przyszedł do nich sam, nawołując do nawrócenia i przemiany życia, głosząc nadejście królestwa Boga. Już na początku widzimy więc, że Jezus nie ucieka przed ciemnością. Nie czeka, aż świat stanie się idealny, by zacząć działać. Słyszysz o uwięzieniu Jana, o krzywdzie, o przemocy, i właśnie wtedy rozpoczyna swoją misję. To nie jest przypadek. Bóg nie przychodzi do świata dopiero wtedy, gdy wszystko jest gotowe. Bóg nie czeka na lepsze czasy. On działa tu i teraz, w czasach, które są aktualnie. Nawet jeśli są one mroczne i ciemne. Przychodzi, by szukać ludzi, by uwalniać ich spod władzy ciemności i zła. On sam przynosi światło nadziei w miejsca, do których nie zapuszczali się ówcześni duchowni i religijne elity. Jezus stał się światłem dla niewierzących, lekarzem dla cierpiących, słabych i poranionych, dla opętanych i sparaliżowanych. Jego miłość w relacji do człowieka zawsze jest pierwsza, a wszystko, co następuje w tej relacji potem, jest ludzką odpowiedzią na tę miłość. Nawrócenie i przemiana dokonują się po tym, gdy człowiek spotka na swojej drodze Jezusa. Nie są warunkiem tego spotkania, ale jego owocem.

Pan wkracza w naszą codzienność, by powołać nas do rzeczy większych, do spraw, które nieskończenie przerastają naszą wyobraźnię. Nie rujnuje naszego świata, nie oczekuje od nas rewolucji, która przekreśla nasze doświadczenia, talenty, relacje, nasze marzenia i plany. One są dla Niego budulcem życia piękniejszego niż to, które sami sobie wybraliśmy. Dwóch braci, Szymona i Andrzeja, zastał przy zarzucaniu sieci, czyli w chwili, gdy wykonywali swoje codzienne obowiązki. Nie zasugerował im, by porzucili rybołówstwo, ale

zapropozował im, by stali się rybakami ludzi. Podobnie wszedł w życie pozostałych uczniów i tak samo wchodzi w naszą rzeczywistość. Jak odpowiadamy? Natychmiast, z fascynacją, ze zdumieniem i rodzącymi się marzeniami o życiu, które zyskuje nowy sens? Czy przeciwnie – ze zwątpieniem, lękiem, wahaniami? Zaproszenie do głoszenia Dobrej Nowiny wraz z Jezusem nie jest sprawą błahą. Wymaga od nas odwagi, przeorganizowania swojego życia, zrezygnowania z dalszego tkania swoich sieci.

Ale dziś słyszymy nie tylko o tych, których Mistrz zaprosił na swoje drogi, czyli do współpracy ze sobą. Niezwykła jest opowieść ewangelisty o ludziach, którzy na wieść o Nauczycielu zdążyli do Niego z różnych stron i przynosili Mu tych, którzy sami nie mieli sił, by do Jezusa podejść. Niezwykłe jest poruszenie, które wywołał swoją obecnością wśród bied tego świata. Do tego obrazu nawiązuje zresztą Kościół, gdy w liturgii godzin modli się: „Jezu, otoczony rzeszą kalek, ślepców, trędowatych, ciał niemocą naznaczonych, dusz błądzących po bezdrożach; Jezu, któryś miał przyjaciół wśród celników, jawnogrzeszników, którzy szukał pogardzonych, zeszeconych płamą winy”.

Warto sobie ten obraz przypominać. Warto na nowo uświadomić sobie fakt, że nawrócenie nie jest dziełem człowieka. Jest owocem miłości Boga, którą przyjmujemy i z powodu której pragniemy przemiany życia. Warto też pamiętać o tym, że owi słabi, paralitycy, epileptycy, chorzy i opętani to w istocie my wszyscy. To my, jak kaleki, ślepci i trędowaci, otaczamy Jezusa w Kościele, wołając o zmiłowanie i uzdrowienie. To my jesteśmy wśród tych, którzy przynoszą do Niego najsłabszych, najgorzej się mających. To my tworzymy Jego wspólnotę – wspólnotę ludzi, którzy zobaczyli światło w ogarniających ich ciemnościach i poruszeni jego blaskiem postanowili zmienić swoje życie.

Mt 4, 12-23

*Oni natychmiast,
zostawiwszy sieci,
poszli za Nim*

Bóg zaprasza do dialogu i przyjaźni

Jan Chrzciciel jest człowiekiem bardzo kochanym przez tłumy, do tego stopnia, że budzi strach wśród władz Jerozolimy. Łatwo byłoby mu wykorzystać tę sławę, ale nie ulega on wcale pokusie sukcesu i popularności. Wobec Jezusa uznaje swoją małość i ustępuje miejsca Jego wielkości. Wie, że został posłany, aby przygotować drogę Panu, kiedy zaś Pan przychodzi, z radością i pokorą uznaje Jego obecność i schodzi ze sceny.

Jakże ważne jest dla nas dzisiaj jego świadectwo! Często bowiem nadmierną wagę przywiązuje się do uznania, akceptacji i rozpoznawalności, co wpływa na poglądy, zachowania i nastroje ludzi, powoduje cierpienia i podziały, prowadzi do efemerycznych, rozczarowujących i zniewalających stylów życia i relacji. Tak naprawdę nie potrzebujemy tych „namiastek szczęścia”. Nasza radość i nasza wielkość nie opierają się na przemijających iluzjach sukcesu i sławy, ale na świadomości, że jesteśmy kochani i chciani przez naszego Ojca, który jest w niebie.

Taka jest miłość, o której mówi nam Jezus: miłość Boga, który również dzisiaj przychodzi do nas nie po to, aby zadziwiać nas efektami specjalnymi, ale aby dzielić z nami nasze trudy i brać na siebie nasze ciężary, ukazując nam, kim naprawdę jesteśmy i ile znaczymy w Jego oczach.

Anioł Pański w niedzielę 18 stycznia

Nic nie może was oddzielić od miłości Chrystusa, tak samo jak waszych bliskich, którzy cierpią lub których straciliście. Wiara, która w nas mieszka, rozjaśnia najciemniejsze i najbardziej

Gotowa jest już owalna mozaika przedstawiająca wizerunek Leona XIV, która – zgodnie z tradycją – zawisnie obok wizerunków innych papieży w Bazylice św. Pawła za Murami. Mozaikowe tondo o średnicy 137 cm pokazano w środę 14 stycznia papieżowi

FOT. SIMONE RISOLUTI / VATICAN MEDIA /
ABACAPRESS/EAST NEWS

bolesne chwile naszego życia niezastąpionym światłem, które pomaga nam odważnie kontynuować drogę do celu. Jezus poprzedza nas na tej drodze śmierci i zmartwychwstania, wymagającej cierpliwości i wytrwałości. Bądźcie pewni Jego bliskości i czułości: On nie jest daleko od tego, co przeżywacie, wręcz przeciwnie, dzieli to z wami i niesie to razem z wami.

Spotkanie z rodzinami ofiar pożaru w Crans-Montana w Szwajcarii, 15 stycznia

Jak możemy zobaczyć w całym Piśmie Świętym, w Przymierzu istnieje początkowy moment dystansu, ponieważ pakt między Bogiem a człowiekiem pozostaje zawsze asymetryczny: Bóg jest Bogiem, a my jesteśmy stworzeniami. Jednakże wraz z przyjściem Syna w ludzkim ciele Przymierze otwiera się na swój cel ostateczny: w Jezusie Bóg czyni nas synami i wzywa nas, abyśmy stali się do Niego podobni w naszym kruchym człowieczeństwie. Naszego podobieństwa do Boga nie osiąga się zatem poprzez grzech i przekroczenie zakazu, jak Ewie sugeruje wąż, lecz w relacji z Synem, który stał się człowiekiem.

Słowa Pana Jezusa, które przypomnieliśmy – „nazwałem was przyjaciółmi” – zostały podjęte w konstytucji Dei Verbum, która stwierdza: „Przez to objawienie niewidzialny Bóg w swojej wielkiej miłości przemawia do ludzi jak do przyjaciół i przestaje z nimi, aby zaprosić ich i przyjąć do wspólnoty z sobą”. Bóg, o którym mówi Księga Rodzaju, już przestawał z prarodzicami, prowadząc z nimi dialog; a kiedy wraz z grzechem ten dialog został zerwany, Stwórca nie przestaje starać się o spotkanie ze swoimi stworzeniami i raz po raz zawierać z nimi przymierza. W Objawieniu chrześcijańskim, kiedy to

Bóg, aby nas odnaleźć, staje się ciałem w swoim Synu, dialog wcześniej zerwany zostaje definitywnie przywrócony: Przymierze jest nowe i wieczne, nic nie może nas oddzielić od Jego miłości. Objawienie Boże ma zatem dialogiczny charakter przyjaźni i – podobnie jak w przypadku doświadczenia ludzkiej przyjaźni – nie znosi milczenia, lecz karmi się wymianą prawdziwych słów.

Konstytucja Dei Verbum przypomina nam również o tym: Bóg do nas przemawia. Ważne jest, aby dostrzec różnicę między słowem a pogawędką: ta ostatnia zatrzymuje się na poziomie powierzchowności i nie tworzy komunii między osobami, podczas gdy w autentycznych relacjach słowo służy nie tylko do wymiany informacji i wiadomości, ale także do ujawniania tego, kim jesteśmy. Słowo ma wymiar objawiający, który tworzy relację z drugim człowiekiem. W ten sposób, przemawiając do nas, Bóg objawia nam samego siebie jako Sprzymierzeńca, który zaprasza nas do przyjaźni z Nim.

W takiej perspektywie, pierwszą postawą, którą należy pielęgnować, jest słuchanie, aby Słowo Boże mogło przeniknąć nasze umysły i nasze serca. Jednocześnie jesteśmy wezwani do rozmowy z Bogiem – nie po to, aby przekazać Mu to, co On już zna, ale aby objawić siebie nam samym.

Audiencja ogólna w środę 14 stycznia

nauczanie
papieskie

Religia słowa Bożego

Dla wiary chrześcijańskiej słowo Boże ma fundamentalne znaczenie. Nie jest jednak zamknięte jedynie w świętych księgach, ale stało się ciałem i zyskało konkretne oblicze.

KS. ARTUR STOPKA

Słyszmy to podczas każdej mszy świętej. W niedzielę i podczas obchodów uroczystości zapisanych w kalendarzu liturgicznym nawet dwa razy. „Oto słowo Boże” – mówi ten, kto odczytał pierwsze lub drugie czytanie. „Bogu niech będą dzięki” – brzmi nasza, słuchających, odpowiedź. Chociaż to sformułowanie, którym lektor kończy czytanie mszalne zawarte w lekcjonarzu, brzmi jak informacja, jest czymś znacznie więcej. Jest nie tylko przypomnieniem, co przed chwilą zostało odczytane, ale jest jednoznaczną deklaracją wiary. Wiary, że źródłem treści, która została właśnie ogłoszona, jest sam Bóg. Chociaż zapisana przez człowieka, treść ta nie jest ludzkim wymysłem. Jest przesłaniem skierowanym do człowieka przez Boga.

SAMA LITURGIA POUCZA

Wydawałoby się, że to samo sformułowanie, mówiące o słowie Bożym, mogłoby być wypowiadane również po odczytaniu fragmentu Ewangelii. Jednak pojawia się podobne, lecz nieco inne. Benedyktyn o. Leon Knabit w książce *O Mszy świętej* stwierdził wprost, że czytanie Ewangelii to najważniejszy moment liturgii słowa. Każdy, kto kiedykolwiek był na mszy świętej, wie, że temu czytaniu towarzyszy specjalny rytuał, a słów wziętych z jednej z czterech Ewangelii znajdujących się w Nowym Testamencie słuchamy w postawie stojącej.

Po zakończeniu lektury przeznaczonego na dany dzień urywka Ewangelii znów słysząc słowa, które sprawiają wrażenie informacji: „Oto Słowo Pańskie”. Jednak o. Knabit nazwał to sformułowanie „wezwaniami”. „Chodzi tu specjalnie o Chrystusa, który jest Panem, ku chwale Boga Ojca (Flp 2, 11), a do którego w szczególności odnoszą się cztery Ewangelie, dlatego odpowiedź wiernych brzmi:

PRZEWODNIK
✦ KATOLICKI

5 MINUT Z BOGIEM

Modlitwa na każdy dzień

LUTY 2026

5 MINUT Z BOGIEM

Modlitwa na każdy dzień

LUTY 2026

Redakcja: ks. Jarosław Czyżewski

Treść rozważań: ks. Jarosław Czyżewski (1–8 oraz 13 lutego), Piotr Barnard (9–12 oraz 14–18 lutego), o. Piotr Frey OP (19–28 lutego)

Korekta: Sylwia Solarska

Layout: Agnieszka Robakowska

Skład i łamanie: Zuzanna Szczerbińska-Rowińska

Zdjęcia: Unsplash

Opracowanie graficzne okładki: Zuzanna Szczerbińska-Rowińska

Zdjęcie na okładce: *Kuszenie na pustyni*, Fra Angelico, fot. Corbis/Getty Images

Tekst psalmów, pieśni, prośb i modlitw – *Liturgia godzin*
(t. II, III Pallottinum, Poznań 1984, 1987)

Tekst Ewangelii – *Lekcjonarz mszalny*
(t. III, IV, VI Pallottinum, Poznań 2015, 2015, 2006)

© Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o., Poznań 2026

© Copyright by Konferencja Episkopatu Polski 2026 (teksty liturgiczne)

© Copyright by Wydawnictwo Pallottinum 2026 (teksty liturgiczne)

Wydawca:

Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.

„Przewodnik Katolicki”

ul. Chartowo 5, 61–245 Poznań

www.przewodnik-katolicki.pl

ISBN 978-83-8065-659-8

Druk i oprawa: Zakład Poligraficzny Moś i Łuczak sp.j.

Modlitewnik *5 minut z Bogiem* jest bezpłatnym dodatkiem do „Przewodnika Katolickiego”, dołączanym do numeru na ostatnią niedzielę poprzedzającego miesiąca.

Przy odmawianiu różańca lub zyskiwaniu odpustów słyszymy o modlitwie w intencji Ojca Świętego. Choć sam zwrot może tak sugerować, nie chodzi o modlitwę za papieża, ale za osoby i sprawy, w których on polecił się modlić w danym miesiącu. Jeśli o tym nie wiedzieliśmy, nie martwmy się, nasze modlitwy były jak najbardziej Panu Bogu miłe, On przecież zna nasze serca i wewnętrzne nastawienie.

Kiedyś publikowano dwie intencje: ogólną i ewangelizacyjną. Od 2020 r. jest jedna i towarzyszy jej każdorazowo film z udziałem papieża opisujący treść. Leon XIV kontynuuje to dzieło, nazwane oficjalnie Papieską Światową Siecią Modlitwy. Więcej na: www.thepopevideo.org (na górze po prawej można wybrać wersję polskojęzyczną).

Od obecnego numeru „5 minut z Bogiem” będziemy podawali treść comiesięcznych intencji. Te na rok 2026 ustanowił jeszcze Franciszek. Na luty jest to: Módlmy się, aby dzieci cierpiące na nieuleczalne choroby i ich rodziny otrzymały niezbędną opiekę medyczną i wsparcie oraz nigdy nie traciły sił i nadziei.

Dobrej modlitwy w tym miesiącu.

ks. Jarosław Czyżewski
„Przewodnik Katolicki”
„Biblioteka Kaznodziejska”

NIEDZIELA • 1 LUTEGO

IV niedziela zwykła

Psalm 130

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,
Panie, wysłuchaj głosu mego.

Nachyl swe ucho
na głos mojego błagania.

Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,
Panie, któż się ostoi?

Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby Ci ze czcią służyło.

Pokładam nadzieję w Panu,
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie,
dusza moja oczekuje Pana.

Bardziej niż strażnicy poranka
niech Izrael wygląda Pana.

U Pana jest bowiem łaska,
u Niego obfite odkupienie.

On odkupi Izraela
ze wszystkich jego grzechów.

Chwała Ojcu i Synowi...

Ewangelia • Mt 5,1–12a

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył usta i nauczał ich tymi słowami: «Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni